

N.F.S. Grundtvig “Kæmpevisen om Bruneborg-Slaget”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.10, maj 2017

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1817 (SJ: 306)

Teksten er etableret af Vibeke A. Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Vibeke A. Pedersen, redigeret af Klaus Nielsen og Else Riisager

Tilsyn ved punktkommentarer ph.d. Mark Bradshaw Busbee

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:79

Kæmpevisen om Bruneborg-Slaget.

- 1 Det var Kongen i Engelland
Paa Guldets saa gad han ei spare,
Det var Herren, Kong Adelstan,
Ham fulgte de Grever i Skare.
Udødelig Ære ved Bruneborg
De Ædlinger have sig vundet.

- 2 |A:80 Edmund Ædling og Adelstan,
De Sønner af Edvard saa kiække,
Hjelm og Skjolde de skar som Vand,
Thi Helte saa vare de begge.
Udødelig Ære ved Bruneborg
De Ædlinger have sig vundet.

- 3 Herlig var deres Høvdingsfærd,
De Æbler af ædelig Stamme,
Mur om Land deres Heltesværd,
Og Fjenderne bleve til Skamme.

Udødelig Ære ved Bruneborg.
De Ædlinger have sig vundet.

4 Skjolde bugned, og Skotter faldt,
Med Vikinger stolte fra Norden,
Kæmper var det som Faldet gjaldt,
Det maatte vel dundre i Jorden.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

5 Soel om Morgen saa klar opstod,
Da blinkede Kæmpernes Skjolde,
Soel om Aften gik ned som Blod,
Og blege laae Kæmperne bolde.
|A:81 Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

6 Segnet laa da saa mangel Svend,
For Staalet saa maatte han bukke,
Der i Dynge laae danske Mænd,
Og Skytter i bølgede Vugge.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

7 Stille hviled de raske Mænd,
Saa havde dem Sværdene tæmmet,
Skjoldet bar nu sin hulde Ven,
Men bar ham dog ikke til Hjemmet.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

8 Fugl i Flugten er end ei fri,
Som han flyver Pilen af Bue,
Sachsen raabde til Rytter: bie,
Tag Ærende med til din Frue!
Udødelig Ære ved Bruneborg
De Ædlinger have sig vundet.

9 **|A:82** Stene sprang for den Sachsers Sværd,
Det legde med Brynie-Ringe,
Feig Mands Nakke er mindre værd,
Hans Hoved det maatte vel springe.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

10 Merkmand haver saa haard en Hud,

Det voldte, som vel er at mærke,
Mangen Kæmpe lidt Hovedbrud,
Hans Haandtryk de vare saa stærke.
Udødelig Ære ved Bruneborg
De Ædlinger have sig vundet.

11 Ingen nægtede han sin Haand,
Af Anlavs det modige Følge,
Som til Humber i Dødens Baand,
Hendroges paa rullende Bølge.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

12 Konger unge, ja fem i Tal,
Med Jarlerne syv af de bedste,
Slagne hviled paa røden Val,
Før de vilde Adelstan giæste,
|A:83 Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

13 Jarler syv og saa Konger fem,
Med Skotter og Vikinger mange,
Tænker nogen at tælle dem,
Han tælle de Straaer i Vange!
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

14 Nordmænds Konning paa Flugt sig gav,
Og tælle han kunde sit Følge,
Hurtig Snekken han skød i Hav,
Ham redded den rullende Bølge.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

15 Snild var Kongen Her Constantin,
Og graa han med Æren var blevet,
Kom dog ikkun til Arne sin,
Som Skytte af Marken fordrevet.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

16 **|A:84** Rose Gildet vist ei han vil,
Hvor Kiødet blev skaaret med Klinge,
Reddet blev han som Brand af Ild,
Som Fuglen med stækkede Vinge.
Udødelig Ære ved Bruneborg,

De Ædlinger have sig vundet.

- 17 Mangen Frænde og trofast Ven,
Han der maatte lade med Smerte,
Søn tillige, den Ungersvend,
Saa ramde ham Staalet i Hjerter.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.
- 18 Rose skulde den Gubbe gild,
Med Anlav sig ikke af Legen,
Var han gammel og var han snild,
Saa blev han af Lykken dog svegen.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.
- 19 Ikke prale de skal i Sal,
Af Seieren de have vundet,
Hvad de vunde i Gaar paa Val,
Det har deres Frænder vel fundet.
A:85 Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.
- 20 Hvad de vandt i det Vaabengny,
Fra Engellands Herrer saa bolde,
Var kun Æren, af Mark at flye,
Den maae de og gierne beholde.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.
- 21 Nordmænd toge den Ære fiin
Ombord i den bugede Snekke,
Bølgen bærer den til Dublin,
I Skjul for de bidhvasse Egge.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.
- 22 Seierrige til Høienloft,
Nu drage de Brødre med Ære,
Bag sig lade de Liig paa Toft,
Til Føde for Fuglenes Hære.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.
- 23 Edmund Ædling og Adelstan,

De haste til Høielofts-Salen,
|A:86| Dyr og Fugle med Neb og Tand,
Nu Kæmperne giæste paa Valen.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

24 Sorten Ravn er saa hjerteglad,
Og hugger de Kæmper i Øie,
Spraglet Tudse fik ogsaa Brad,
Som Glenten, foruden al Møie.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

25 Ørnen daler fra højen Skye,
At drikke af Helteblods Kilde,
Ulven lakker fra Skovens Ly,
Han lugter et kongeligt Gilde.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

26 Læs i Bøger og lyd paa Savn,
Om Slag baade store og mange
Neppe hører du Slagets Navn,
Som fedte saa Ulven i Vange.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

27 |A:87| Snekken førde, i fordum Tid,
De Saxer og Angler saa bolde,
Vidt paa Havet fra Østen hid,
Stor Sorrig de Britter at volde.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

28 Hid saa kom de med Herreskjold,
Og Valerne maatte dem vige,
Før de finge det Land i Vold,
Dog drabelig maatte de krige.
Udødelig Ære ved Bruneborg,
De Ædlinger have sig vundet.

29 Ei dog, siden de hid paa Søe,
Hengleed over rullende Bølge,
Slige Drotter i Slag paa Øe,
Nedsank med saa talrig et Følge.
Udødelig Ære ved Bruneborg,

De Ædlinger have sig vundet.
